

[Elisabeth Bruun Olesen]

der ingen som helst grund til at reducere dagpengene for de langtidsarbejdsløse, som efter endt uddannelse alligevel ikke kan få et job, og dér vil jeg ikke undlade endnu en gang at spørge regeringen, hvordan man f.eks. på bilaget over uddannelser med gode beskæftigelsesmuligheder kan nævne laborant. Man kunne måske frygte, at nogle kvinder vil sige: jeg vil gerne være laborant, det har arbejdsministeriet jo sagt god for. Så går de i gang med den uddannelse, og det kan de nogenlunde nå inden for den givne frist, hvis deres grunduddannelse er i orden, og så bliver de arbejdsløse, fordi arbejdsløshedsprocenten i dag for hospitalslaboranter er 13-14 og omkring 12 for industrilaboranter. Og begge stiger jævnt. Hvad er det for et råd at give den kvinde, der vil i gang med en uddannelse?

Loven rammer den enkelte arbejdsløse, som ikke kommer i arbejde efter endt uddannelse, utrolig hårdt. Han eller hun kan se frem til et niveau, der svarer nogenlunde til varig bistandshjælp, i nogle tilfælde endda derunder, og samtidig rammer den selvfølgelig fagbevægelsens organisering, idet mange vil se sig nødsaget til at melde sig ud af fagforeningerne og A-kasserne på grund af den dårlige økonomi.

På den baggrund indstiller VS selvfølgelig lovforslaget til forkastelse. Men jeg vil godt minde de radikale om, at vi gerne vil have et svar på, om de radikale vil revidere loven på en sådan måde, at der ikke er nogen, der kommer på nedsatte dagpenge i 1988, når loven skal revideres.

Kofod-Svendsen (KrF):

Flere af de foregående talere har haft vældig travlt med og brugt megen energi på at komme med deres fortolkningsbidrag til, hvad der er lovens egentlige hensigt. Hvad er det så for nogle fortolkningsbidrag, vi er blevet stillet over for? Jo, hr. Kaj Poulsen siger, at det, det drejer sig om, er at få folk på lave dagpenge; det skulle være den egentlige mening med denne lov ifølge hr. Kaj Poulsen.

Hr. Svend Auken følger det op ved at sige: tvangsmæssig udslusning af det ordinære dagpengesystem, det er det, regeringen og det radikale venstre egentlig ønsker her. Fru Lilli Gyldenkilde går videre og siger: lovens inderste væsen handler om at få folk på ned-

satte, graduerede dagpenge. Tre fortolkningsbidrag! Er det det, sagen drejer sig om?

Da er det interessant, at fru Lilli Gyldenkilde også siger, at der findes en revisionsbestemmelse i loven, og at hun må indrømme, at det ikke er helt ringe endda. Men dette, at der er en revisionsbestemmelse, er da et levende dementi af det, man kalder lovens inderste væsen, for hvis det havde været sådan, at det blot kom an på at få folk på nedsatte dagpenge og på tvangsmæssig udslusning af det ordinære dagpengesystem, ville man da ikke lave en revisionsbestemmelse. Så var det da bare at gnide sig i hænderne, hvis det var det, man ønskede. Jeg tror selv, at de, der er kommet med fortolkningsbidragene, er klar over, at de slet ikke har ramt lovens intention med det, de har sagt, for hvad drejer det sig om? Hvad er det, regeringspartierne og det radikale venstre vil med dette forslag? Det er at forvandle passiv understøttelse til aktiv hjælp.

Lige siden 1975 har man talt om at bekæmpe arbejdsløsheden; det har været et stående tema år efter år. Hvad er der sket under skiftende socialdemokratiske regeringer? Arbejdsløsheden er steget og steget år efter år. Der skulle et regeringsskifte til for at bremse væksten i arbejdsløsheden. Nu stiger beskæftigelsen stærkt, og arbejdsløsheden er begyndt at falde. Bl.a. på grund af regeringens økonomiske politik skabes der nu arbejdspladser i den private sektor. Sidste år blev der skabt ca. 60.000, og også i år tyder alt på, at der bliver skabt overordentlig mange. I denne situation er der jo mere end nogen sinde brug for efter- og videreuddannelse, og det er jo det, der er forslagernes inderste væsen: at give arbejdsledige mulighed for, mens de modtager dagpenge, at uddanne sig ud af arbejdsløsheden og ind i beskæftigelse. Det er dette, der er det perspektivrige.

Regeringen er da udmærket klar over, at der er problemer forbundet med at løse denne vældige opgave: at uddanne arbejdsledige ind i beskæftigelse. Man siger jo i betænkningen, at man lægger afgørende vægt på, at der fremskaffes tilstrækkeligt med uddannelsesmuligheder, og der er en hel række andre formuleringer, der viser, at man er klar over problemerne, men som samtidig understreger, hvad det er, man vil, og dér forstår jeg ikke, at socialdemokratiet ikke vil med i den-